

sager om frihedsberøvelse af udlændinge efter § 36 finder fortsat anvendelse. Det indebærer blandt andet, at der i givet fald fastsættes en frist for fortsat tilbageholdelse af udlændingen, og at denne kan forlænges med højst 4 uger ad gangen.

Retten afgørelse om udvisning, udsendelse eller opholdstilladelse, jf. de foreslåede bestemmelser i § 45 d, stk. 1, nr. 1 og 3-5, træffes ved dom, jf. forslaget til stk. 3. Hvis retten afgørelse går ud på at opretholde afgørelsen om udvisning, at nægte opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller på, at udsendelse ikke vil være i strid med § 31, skal retten i afgørelsen pålægge udlændingen at udrejse, og udrejsefristen skal i disse sager fastsættes til straks, jf. forslaget til stk. 3. Det er forudsat, at byretten i givet fald vejleder udlændingen om, at sagen anses for anket til landsretten med opsættende virkning, medmindre udlændingen udtrykkeligt giver afkald herpå, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 i.

Retten afgørelse skal begrundes efter de almindelige regler herom, jf. retsplejelovens § 218, stk. 1, og en dom skal bl.a. indeholde en fremstilling af sagen og angive de faktiske og retlige omstændigheder, der er lagt vægt på ved sagens afgørelse, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2. En beslutning efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 45 b, stk. 2, om, at oplysninger, der er indgået i justitsministerens farevurdering, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til udlændingen, finder som nævnt i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse også anvendelse i forbindelse med en domstolsbehandling efter det foreslåede kapitel 7 b. Retten afgørelse (dom eller kendelse) må således affattes under hensyntagen hertil, dvs. således at den ikke indeholder fortrolige oplysninger, som ikke kan videregives til udlændingen. Det er således forudsat, at rettens afgørelse affattes og begrundes på grundlag af sagens åbne materiale, som udlændingen har kendskab til og har haft lejlighed til at kommentere, men således at retten i sin afgørelse kan henvise til, at oplysninger i det åbne materiale er godtgjort eller sandsynliggjort i de fortrolige oplysninger, som er fremlagt for retten og den særlige advokat.

Det bemærkes i den forbindelse, at EMRK artikel 5 opstiller krav til den nærmere begrundelse i kendelsen, hvorved frihedsberøvelsen af udlændingen opretholdes. Det følger af den nævnte bestemmelse, således som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fortolkede denne i dommen A. m.fl. mod Storbritannien (omtalt i afsnit 4.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger), at kendelsen skal indeholde tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om beskyldningerne

mod den frihedsberøvede. Begrundelsen kan f.eks. henvise til, at den pågældende har indkøbt særligt telekommunikationsudstyr, været i besiddelse af særlige dokumenter knyttet til navngivne terrorismistanke eller afholdt møder med navngivne terrorismistanke på bestemte datoer og steder, jf. herved dommens præmis 222.

Derimod er en begrundelse ikke tilstrækkelig, hvis der alene henvises til beskyldninger af generel karakter, f.eks. at den frihedsberøvede har været medlem af en bestemt ekstremistisk gruppe med terrorforbindelser. Ligeledes vil det ikke være tilstrækkeligt, hvis der alene henvises til, at man har lagt vægt på sagens lukkede materiale. Menneskerettighedsdomstolen fandt således i dommen, at det udgjorde en krænkelse af EMRK artikel 5, stk. 4, i forhold til to af klagerne, at SIAC i afgørelserne havde bemærket, at det åbne materiale var uvæsentligt, og at man havde lagt vægt på det lukkede materiale, jf. dommens præmis 224.

Det anførte i forhold til kravene til begrundelsen i en kendelse om frihedsberøvelse af udlændingen må tilsvarende antages at gælde i forhold til en dom om udvisning, udsendelse eller opholdstilladelse.

Efter forslaget til stk. 4 skal retten til brug for en afgørelse efter de foreslåede bestemmelser i § 45 d, stk. 3-5, anmode Flygtningenævnet om en udtalelse, således at nævnets erfaring og viden inddrages i sådanne sager. Inden retten anmoder Flygtningenævnet om en udtalelse, skal parterne og den særlige advokat have lejlighed til at udtale sig om udformningen af anmodningen til Flygtningenævnet. Retten kan i den forbindelse også anmode det offentlige repræsentant om at udarbejde et udkast til en anmodning til Flygtningenævnet. Med hensyn til fremgangsmåden ved indhentelsen af og indholdet af Flygtningenævnets udtalelse henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.1, bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 45 d, stk. 1, nr. 3-5, samt den foreslåede bestemmelse i § 53 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Til § 45 i

Af den foreslåede bestemmelse i § 45 i fremgår, at hvis byrettens afgørelse efter de foreslåede bestemmelser i § 45 d, stk. 1, nr. 3-5, går ud på at nægte opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller at en udsendelse ikke vil være i strid med § 31, anses sagen for anket til landsretten, medmindre udlændingen skriftligt over for retten (byretten eller landsretten) eller i et retsmøde giver afkald herpå.